

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinės tarybos sprendimu 2020 m. rudenį turėjusi vykti Pranciškoniškosios šeimos piligriminė kelionė į Asyžių dėl su Covid-19 pandemija susijusių priežasčių yra atšaukiama, jos organizavimo klausimą paliekant kitos kadencijos Nacionalinei tarybai.

Startavo naujas oficialus Pasauliečių pranciškonų ordino internetinis puslapis www.ciofs.info, veikiantis visomis keturiomis pagrindinėmis Ordino kalbomis: anglų, italų, ispanų ir prancūzų.

Dėl koronaviruso plitimo sustojo Pranciškoniškosios šeimos Karalienės ikonos piligrimystė. Ikona šiuo metu yra saugoma Nyderlanduose, Hertogenboso mieste esančiame San Damiano vienuolyne.

Ačiū visiems, kurie iki liepos 1 d. paskirsite nacionalinei brolijai savo 1,2 proc. gyventojų pajamų mokesčio. Prašymai teikiami elektroniniu būdu per VMI Elektroninio deklaravimo sistemą. Rekvizitai: Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas, į. k. 192084542. Viešpatis jums teatlygina!

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus:

Kad tie, kurie kenčia, rastų savo gyvenimo kelią ir leistųsi paliečiami Jėzaus širdies.

Pasauliečių pranciškonų ordino:

Už visus kenčiančius nuo Covid-19 ir jais besirūpinančius. Už Filipinų, Bosnijos ir Hercegovinos, Pakistano, Bolivijos, Singapūro, Nyderlandų, Gvatemalos, Honkongo, Makau, Taivano nacionalines brolijas. „Tėve mūsų..“

KONTAKTAI:

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas / Secular Franciscan Order in Lithuania

Vilniaus 2A, LT-97125 Kretinga, Lietuva; i.k.192084542; a/s LT28 7044 0600 0360 4017
ofs.lietuvoje@gmail.com; www.ofs.lt; FB: @ofs.lt / @reginafamiliaefranciscanae / @OFSYouFraCongress2018

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė Virginija Mickutė OFS (8 682 18060; o.virgute_yra@yahoo.com)
Nacionalinis viceministras diak. Nerijus Čapas OFS (8 699 13671; nerijus.capas@gmail.com)
Nacionalinė ugdymo magistrė Monika Midverytė OFS (8 678 22052; monikaofs@gmail.com)
Nacionalinė sekretorė Nijolė Raudytė OFS (8 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)
Nacionalinė ekonomė Natalija Verbickienė OFS (8 683 51789; natalija.verbickiene@gmail.com)
Nacionalinė broliška vadovė Ilona Keruckienė OFS (8 601 87818; ilonakeruckiene@gmail.com)
Nacionalinė Jaupra prezidentė Karolina Sutkutė (8 690 39722; sutkute.karolina@gmail.com)
Nacionalinis dvasinis asistentas br. Antanas Blužas OFM (8 698 05526; antanasofm@gmail.com)
Nacionalinis dvasinis asistentas br. Piotr Strocen OFM Conv (8 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

Regionų ministrai:

Vilniaus regiono - Roma Rasachackienė OFS (8 614 26887; romras@gmail.com)
Kauno regiono - Marijona Sinkevičienė OFS (8 658 83586; marsinkev@gmail.com)
Telšių regiono - Rimantas Radzevičius OFS (8 687 51325; rad.rimantas@gmail.com)
Šiaulių-Panevėžio regiono - Gražina Stravinskaitė OFS (8 612 51367; strasile@gmail.com)
Vilkaviškio regiono - Rolandas Rudzevičius OFS (8 633 83213; rudzevicius@gmail.com)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 79 (2020 m. birželis)

UGDYMO MEDŽIAGA

Tema: OFS Regula kaip atsakas didelių pokyčių laikais

2020 metais OFS ir Jaupra generaliniai dvasiniai asistentai ugdymo ciklui pasirinko temą: „Pasauliečiai pranciškonai didelių pokyčių laikais“. Pirmąjį ugdymo ciklo dalį pristato br. Francis Bongajum Dor OFM Cap.

Įvadas

Popiežiaus namų pamokslininkas tėvas Raniero Cantalamessa viename savo apmąstymų sako, kad jei per kokį stebuklą visa Biblija būtų sutraukta į vieną žodį, visa, ką ji pasakytų būtų: „Dievas-myli-tave!“ Visas Šventasis Raštas yra apie Dievo meilę. Savo įsikūnijimu, gyvenimu, kančia ir prisikėlimu Jėzus Kristus yra aukščiausias to įrodymas ir amžina šios meilės sandora. Bažnyčia įkurta kaip priemonė ar įrankis, „tam tikras sakramentas“, kad iki laikų pabaigos pasakotų pasauliui apie šią meilę. Taigi evangelizacija – tai pasakoti pasauliui apie Dievo meilę, kurią pažinome Jėzuje Kristuje. Vis dėlto kaip tai padaryti kiekvienai kartai pritaikyta kalba? Tai įkultūrinimo iššūkis. Tai atnaujinimo ir atsinaujinimo (itališkai „aggiornamento“), kurį po Vatikano II Susirinkimo su tikėjimu ir drąsa priėmė visuotinė Bažnyčia, iššūkis. Keičiantis laikams ir kultūroms, taip pat ir mes turime atsinaujinti ir pritaikyti savo kalbą ir metodus, jei siekiame veiksmingos evangelizacijos. „Džiaugiamės, kad „pranciškoniškoji charizma“ ir šiandien klesti dėl Bažnyčios ir žmonių bendruomenės gerovės, nepaisant plintančių patogių doktrinų ir gausėjančių tendencijų, kurios nutolina žmones nuo Dievo ir antgamtinių dalykų“, - tvirtina popiežius šv. Paulius VI.

Šv. Pranciškaus laikmečio pokyčiai: Evangelijos ir istorijos sutaikinimas

„Pranciškaus evangelinė patirtis nėra eilinis krikščionybės istorijos epizodas. Ji vertinga kaip pavyzdys ir pranašystė“, - rašo Eloi Leclerc. Pranciškus Asyžietis gyveno didžiųjų sociopolitinių ir ekonominių pokyčių laikais. Europos visuomenės iš feodalinių sistemų keitėsi į miestus-komunas. Laisvą prekybą paremta ekonomika nugalėjo tą, kuri rėmėsi žemvaldyte. Bendrų interesų vienijamos asociacijos drebino tradicinę socialinių santykių pusiausvyrą. Didelis žmonių judėjimas tapo rimtu iššūkiu Bažnyčiai, kuri ilgą laiką rėmėsi į monastinį „*stabilitas loci*“ (pasilikti tam tikroje vietoje) modelį. Tai buvo krizių ir lūkesčių metas. Ką darė Pranciškus, kad taptų laikus ir kultūras peržengiančio Evangelijos liudijimo pavyzdžiu? Eloi Leclerc aprašo tris Pranciškaus bruožus: 1) turtingą žmogišką prigimtį; 2) Evangelijos įkvėpimą; 3) prisidėjimą prie istorijos judėjimo.

Turtinga žmogiška prigimtis. Visi biografai liudija, kad Pranciškaus asmenybė net iki atsivertimo buvo labai turtinga – tai jo aistra grožiui ir gyvenimui, jo meilė savo miestui, nuvedusi į karą su Perudžija, kuris baigėsi kalinio patirtimi. Aukštesnio socialinio statuso siekis jį atvedė į karo žygį kelyje į Puliją. Jo verslo gebėjimai buvo tokie, kad jis lengvai galėjo parduoti ir rūbą, ir arklį. Dėl jo džiaugsmingumo, meilės gyvenimui, puotoms ir poezijai jam atiteko savo miesto „jaunimo karaliaus“ vardas. Jo jautrumas kitų poreikiams pavertė jį dosniu, nors dėl raupsuotųjų baimės jis jų ir šalinosi. Vis dėlto Pranciškus nugalėjo šią baimę gailėstingai tar naudamas raupsuotiesiems, ir, kaip rašo savo Testamente, tai jam tapo malonės dovana. Ligos trapumo išgyvenimas prieš atsivertimą ir gyvenimo pabaigoje taip pat buvo praturtinanti patirtis. Ligoniams jis galėjo kalbėti iš jų kančios, kuria su jais pasidalino, gelmių. Pranciškus įkūnijo savyje amžininkų gyvenimą ir troškimus. Jis buvo viena su jais: jis kalbėjo jų kalba ir dalinosi jų džiaugsmiais, kančiomis bei svajonėmis. Pranciškuje regimai išsipildo šv. Augustino žodžiai Dievui: „*Sutvėrei mūsų širdis sau, ir jos nenurims, kol neras atilsio Tavyje*“.

Evangelijos įkvėpimas. Evangelija savyje turi jėgą atnaujinti Bažnyčią ir duoti pasauliui naują gyvybę. Ji gali atkurti gyvybę iš sausų kaulų (plg. Ez 37). Kaip iš Kristaus tekanti upė, Evangelija neša gausų gyvenimą į žmonių ir kultūrų pasaulį: „*...kai įtekės į jūrą, dvokiančio vandens jūrą, jos vanduo pasidarys sveikas. Kur tik ta upė nutekės, visa, kas gyva ir kruta, gaus iš jos gyvybę*“ (Ez 47, 8-9). Pranciškus ir jo įkvėptas judėjimas tai įrodo ir patvirtina Jėzaus Kristaus pažada: „*Aš atėjau, kad žmonės turėtų gyvenimą, kad apščiau jo turėtų*“ (Jn 10, 10). Evangelijos apie apaštalų išsiuntimą (Mt 10, 1-10) konkrečiai įkvėptas Pranciškus atpažino ypatingą savo ir savo sekėjų misiją – gyventi Evangelija tokia, kokia ji yra, gryna ir paprasta, bei nešti ramybės Evangeliją savo laikmečio žmonėms ten, kur jie yra - į kelius, miestų aikštes ir mūšių laukus. Eloi Leclerc rašo: „*Žmogaus pasaulis yra mūsų laukas. Evangelijos pasiuntinys neturi pasirodyti kaip varžovas ar konkurentas grumtynėse dėl turto ir valdžios*“.

2 Radikalus neturto pasirinkimas Pranciškų ir jo sekėjų padarė nekenksmingus.

Evangelijos liepsna Pranciškuje buvo tokia smarki, kad, net nebegalėdamas dėl ligos keliauti, jis griebėsi rašymo ir net išdrįso parašyti laišką visiems žmonėms. Laišką visiems tikintiesiems jis pradeda tokiais žodžiais: „*Visiems krikščionims, vienuoliams, dvasininkams ir pasauliečiams, vyrams ir moterims, kiekvienam, šiame pasaulyje gyvenančiam, brolis Pranciškus, jūsų tarnas ir valdinys, siunčia savo nuolankų sveikinimą, maldaudamas jums tikros dangiškos ramybės ir nuoširdžios meilės Dieve. Aš esu visų tarnas, todėl turiu kiekvieną aplankyti ir padėti jam pažinti gaivius savo Viešpaties žodžius*“. Šis laiškas per šimtmečius tapo pamatu visoms Trečiojo ordino reguloms. Pranciškus nešė žmonėms Evangelijos įkvėpimą visomis turimomis priemonėmis. Evangelinis atsivertimas dar labiau paaštrino Pranciškaus žmogiškąsias savybes ir atvėrė šio pasaulio horizontus. Būtent taip ir turėjo būti.

Prisidėjimas prie istorijos judėjimo. „*Dievo mums dovanojamas išgelbėjimas yra pakvietimas dalyvauti meilės istorijoje, susipinančioje su mūsų istorijomis; ji gyvuoja ir nori rasti tarp mūsų, kad galėtume nešti vaisių ten, kur esame, būdami tokie, kokie esame ir kas esame*“ (Christus Vivit, 252).

Eloi Leclerc pastebi kad „*per didelis asketizmas ir intensyvus dvasinis gyvenimas kartais slopina jautrumą ir daro asmenis daugiau ar mažiau svetimus matomai ir apčiuopiamai tikrovei*“. Pranciškui taip nenutiko. Pranciškus panaudojo istorijos judėjimą, kad pritrauktų jį prie savo tikslų taip, kaip geras banglentininkas panaudoja vandenyno bangas. Toks, be abejo, turėtų būti krikščioniškas gyvenimas. Kai žmogus pasiekia tokį tikėjimo laipsnį, nebelieka vietos dejonėms. Kiekviena patirtis tampa proga skelbti Evangeliją ir kvietimu prisijungti prie kūrinių šokio, šlovinant Aukščiausiąjį Šlovingąjį Dievą. Paklusnumas Šventajai Dvasiai ir dėmesys besikeičiantiems laikams, visiškai paklūstant bažnytiniam autoritetui, nuo pat pradžių paženklino pranciškonų judėjimą. Tai Pranciškus aiškiai išreiškia viename iš paskutinių patarimų savo sekėjams: „*Aš savo dalį atlikau, o ką jūs turite daryti tepamoko jus Kristus*“. Tai neabejotinai yra pagrindinė įvairovės ir dinamiškos kūrybos priežastis, būdinga visoms pranciškonų grupėms, įskaitant ir Pasauliečių pranciškonų ordiną.

[*tęsinys kitame mėnraštyje*]

Pagal www.ciofs.info

Klausimai apmąstymui ir diskusijai:

1. Palyginkite laikmečio, kuriuo gyveno šv. Pranciškus, ir mūsų laikų panašumus ir skirtumus.
2. Kaip manote, kodėl šv. Pranciškaus Evangelijos liudijimas peržengė laikus ir kultūras?
3. Kokie šv. Pranciškaus asmenybės bruožai jums yra artimiausi?
4. Kaip skelbti Evangeliją kiekvienai kartai pritaikyta kalba? Kaip turime atsinaujinti ir pritaikyti savo kalbą bei metodus, kad mūsų evangelizacija būtų veiksminga?